

Ота ва онани эъзозлаш кексаларни эъзозлашнинг бошидир

11:35 / 14.07.2019 1861

Қуръони Карим ва Суннатдан ота-онага яхшилик қилиш борасидаги баъзи далилларни умумий тарзда келтирганимиздан кейин фарзанднинг ота-онага қилиши лозим бўлган яхшиликлари ҳақида алоҳида тарзда ҳам қисқача сўз юритамиз.

Ота-онага яхшилик қилиш борасидаги ҳужжат ва далилларни жамлаб, таҳлил қилган уламоларимиз бу амал жумладан, қуйидагилар ила юзага келишини айтганлар:

1. Фарзанднинг ота-онага яхшилик қилиши турларидан бири - уларга берган неъматлари учун Аллоҳ таолога шукр қилишдир.

Аллоҳ таоло Аҳқоф сурасида марҳамат қилади:

«Инсонни ота-онасига яхшилик қилишга буюрдик. Онаси унга қийналиб ҳомиладор бўлди ва уни қийналиб туғди. Ва унинг ҳомиласи ва кўкракдан ажратиши ўттиз ойдир. Қачонки у вояга етиб, қирқ ёшга етганида: «Роббим, Ўзинг менга ва ота-онамга берган неъматларингга шукр қилишимга ва Сен рози бўлган солиҳ амал қилишимга муваффақ этгин. Ва менинг зурриётларимни ҳам солиҳлардан қилгин. Мен Сенга тавба қилдим

ва албатта, мен мусулмонларданман», деди» (15-оят).

Ҳар бир инсон учун унга Аллоҳ таоло берган неъматларга шукр қилиш энг муҳим ишдир. Бу ояти каримада **«Роббим, Ўзинг менга ва ота-онамга берган неъматларингга шукр қилишимга ва Сен рози бўлган солиҳ амал қилишимга муваффақ этгин»** деган жумладан банда ўзига берилган неъматлар билан бирга, ота-онасига берилган неъматларга ҳам шукр қилиб туриши ота-онасига қиладиган яхшиликларидан бири эканлиги англанади.

2. Фарзанднинг ота-онага яхшилик қилиш турларидан бири – уларнинг кўрсатган иноятларига шукр қилишдир.

Аллоҳ таоло Луқмон сурасида марҳамат қилади:

«Менга ва ота-онангга шукр қилгин. Ва қайтиш фақат Менгадир» (14-оят).

Фарзанд ота-онасига уни дунёга келтирганлари, боқиб катти қилганлари, таълим ва тарбия берганлари ҳамда бошқа яхшиликлари учун ташаккурда бўлиши зарур.

3. Фарзанднинг ота-онага яхшилик қилиши турларидан бири ота-онани жеркимаслик ва уларга «Уфф» ҳам демасликдир.

Аллоҳ таоло шундай марҳамат қилади:

«...уларга «Уфф», дема, уларга озор берма ва уларга яши сўз айт!» (Исро сураси, 23-оят).

Фарзанд ота-онасига бирор оғиз ёқимсиз сўз айтмаслиги, ота-онасининг юрагига озор етказмаслик учун уларнинг олдида ўзининг ғами борлигини билдирувчи «уфф» деган овозни ҳам чиқармаслиги лозим. Ота-онага нисбатан қўпол ҳаракат қилиш, уларнинг юзларига тик қараш шариатимизда қораланган. Ота-онага доимо мулойимлик билан муносабатда бўлиш, ширин сўзларни айтиш фарзанд учун вожибдир.

4. Фарзанднинг ота-онага яхшилик қилиши турларидан бири – уларга тавозе кўрсатиб, меҳрибонлик қилишдир.

Аллоҳ таоло Исро сурасида марҳамат қилади:

«Икковларига меҳрибонлик ила хокисорлик қанотингни пастлат...» (24-оят)

5. Фарзанднинг ота-онага яхшилик қилиши турларидан бири – уларнинг олдига изн сўраб киришдир.

Аллоҳ таоло Нур сурасида марҳамат қилади:

«Қачон сизнинг ёш болаларингиз балоғатга етсалар, улардан олдингилар изн сўраганларидек, изн сўрасинлар» (59-оят).

Авваллари ота-оналарининг, катталарнинг ҳузурига изнсиз кириб-чиқиб юрган ёш болалар балоғатга етганларидан кейин, энди ўзларидан катталар каби уларнинг ҳузурига изн сўраб киришга одатланишлари керак.

Ривоятларда келишича, саҳобаи киромлардан бири ушбу оят нозил бўлганидан кейин Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламга мурожаат қилиб, «Эй Аллоҳнинг Расули, менинг онам қариб қолган, мен унинг хизматини қилиб тураман, ҳар кирганимда рухсат сўрашим керакми?» деганида, Расули Акрам соллаллоҳу алайҳи васаллам: «Нима, бўлмаса, онангни кийимсиз ҳолда кўрмоқчимисан?» деганлар.

Айнан шу мулоҳаза туфайли, балоғатга етган болалар бир оила аъзолари бўлсалар ҳам, бир-бирларининг ҳузурларига киришдан олдин изн сўрашлари жорий қилинган.

6. Фарзанднинг ота-онага яхшилик қилиши турларидан бири – улар келганда ўрнидан туриб, кутиб олишдир.

Абу Довуд, Термизий ва бошқалар келтирган ривоятда Оиша онамиз розияллоҳу анҳо қуйидагиларни айтадилар:

«Кўринишда, ҳайбатда, ўзини тутишда, ўтириш ва туришда Фотимачалик Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламга ўхшаш одамни кўрмадим. Агар у Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг ҳузурларига кирса, у зот ўринларидан туриб, ўпиб кутиб олар ва ўз ўринларига ўтирғизар эдилар. Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам унинг олдига кириб қолсалар, у туриб, у зотни ўпиб кутиб олар ва ўз ўрнига ўтирғизар эди».

7. Фарзанднинг ота-онага яхшилик қилиши турларидан бири – уларни исми билан чақирмаслик, улардан олдин юрмаслик ва ўтирмасликдир.

Ҳишом ибн Урва отасидан ривоят қилади:

«Абу Ҳурайра икки кишини кўрди ва улардан бирига:

«Бу киминг бўлади?» деди.

«Отам бўлади», деди у.

«Ундай бўлса, уни исмини айтиб чақирма, олдига тушиб юрма ва ундан олдин ўтирма», деди».

Бухорий «Адабул муфрад»да ривоят қилган.

Фарзанд ота-онасига ҳурмат билан «Отажон», «Онажон», дея ёки бошқа эҳтиром маъносидаги сўзлар ила мурожаат қилиши лозим. Бошқаларнинг исмини айтгандек, ота-онасининг исмини айтиш мусулмончилик одобига тўғри келмайди.

Шунингдек, кўча-кўйда кетаётганда ота-онадан олдинга ўтиб кетиш, ўтирганда ҳам ота-онадан олдин ўтириб олиш одобдан эмас.

8. Фарзанднинг ота-онага яхшилик қилиши турларидан яна бири – олдиларига кирганда ва чиққанда уларга салом бериш.

Уқайлнинг мавлоси Абу Муррадан ривоят қилинади:

«Абу Ҳурайрани Марвон ўз ўрнига қўйиб кетарди. Унинг уйи Зулхулайфада эди. Онаси бир уйда, у бир уйда яшар эди. У уйдан чиқмоқчи бўлса, онасининг эшиги олдига бориб: «Ассалому алайки ва раҳматуллоҳи ва барокаатуҳу, онажон!» дер эди. Онаси ҳам: «Ва алайка ва раҳматуллоҳи ва барокаатуҳу, ўғилгинам!» дер эди. «Кичиклигимда тарбиялаганингиз учун сизга Аллоҳнинг раҳмати бўлсин!» дер эди. Онаси ҳам «Кексайганимда яхшилик қилганинг учун сенга ҳам Аллоҳнинг раҳмати бўлсин!» дер эди. Уйга кирмоқчи бўлса ҳам шундай қилар эди».

Бухорий «Адабул муфрад»да ривоят қилган.

Мадинанинг ҳокими бўлган Марвон ибн Ҳакам исмли одам бирор ёққа кетса, ўзининг ўрнига Абу Ҳурайра розияллоҳу анҳуни ҳоким қилиб қўйиб кетар эди.

Ўша улуғ саҳобий, катта обрў эгаси бўлган, амирлар унинг олдида таъзим қиладиган зот онасининг олдида ўзини қандай тутишини кўриб қўйинг!

Ҳар уйдан чиқишида онасининг остонасига бош уриб, салом бериб, ташаккур айтиб, ижозат сўраб, кўчага чиқар эди.

Ҳар уйига киришида ҳам онасининг остонасига бош уриб, салом бериб, ташаккур айтиб, ижозат сўраб, кўчадан келганининг хабарини берар эди.

Абу Ҳурайра розияллоҳу анҳунинг бу гўзал одати асрлар оша кўплаб мусулмон фарзандларнинг ҳам одатига айланганлиги фахримиз боисидир. Бундай одоб намунасини фақат мусулмон фарзандлар, «мадрасаи Муҳаммадия»нинг талабалари қилишлари мумкин, холос.

“Кексаларни эъзлаш” китобидан